

לעולם מפני הקרקע, מספר אריק
קרנינג, בכתבו על המכשיר המענין של
לינק, מכשיר זה הוזמן מאנגליה לשימוש

בכמה ציי אויר בעולם. כדאי, אולי, לציין
שמשמשים בו הלוטי הפולי וק. ל. מ.
ההולנדית, שקיהם חוצים, כידוע, את הארץ.

„זורנל דאיןפמריה“ — בטאון „אגודת חיל הרגלים של ארצות הברית“
וושנינגטון, יולי 1939 (שנת 46 להופעה).

Infantry Journal

המלחמה הטוטלית — מה? / חובות החיל של אורחי הדימוקרטיות / בית-הספר הניגוד לחמיה-המחר / תפקיד
המקלע בטקטיקה / תפישות שונות של מבנה המחלקה וסעולתה.

חוברת זו של דרדירחון המתודת נפתחת
במאמרו של המיור קונלי על „המלחמה
בתוך הציביליזציה המכניסית“. מיור קונלי
מציין את מנמות הרם האיומות הצפונות
במלחמה גדולה בזמננו, מפני הצירוף של
יכולת תכנית עצומה עם תכונותיו האמצעיות
נליות של הגורם „אדם“. לדעת המחבר,
לא העריכו ההוגים הצבאיים, לרבות
קלאוויק, למדי את הגורם האנושי במלחמה,
ונהנו כאלו מלחמות מתרחשות בתוך
שפופרת-מעבדה. הסופר מניע לכלל מסקנה,
כי לשנים היתה המלחמה אומנות... כיום
הנה התפרצות רגשות — ולעיתים קרובות
הימסיריה המונית... מתוך כך יתכן
שהאופורטוניסט הצבאי, הזרע להלהיב
המונים, יוכל להשתלש על מדינה מודרנית,
או אפילו על העולם המודרני כולו.
מנפוליאון התחילה מלחמת ההמונים, ועם
מלחמת-האזרחים-האמריקאית (1861-1865) נפתחה
תקופת המלחמה „הטוטלית“ — המקפת*
כל נסיונה של מלחמת האזרחים האמריקאית
לא העריך כיו. במלחמה זו שולבו לראשונה
לתוך מסכת הקרבות הכוחות המיכניים;
מסילת הברזל, הטלגרף, נשק-ברית, אניות-
השריון והקטור.

המלחמה הטוטלית החדשה מתחילה
עוד בימי שלום. עיי החלשת תעשית האויב
באמצעי-המלחמה הכלכלית, ועיי פירור כוחו
האנושי באמצעי-החיריה תחת אחרות
המוסרית; אלו הן שיטות הפשיום והקומד
ניום. מיור קונלי תובע בסיום נפשי חיובי

לצבא המדינה הדימוקרטית. לפי שהוא
רואה את הצבא, את העם, ואת התעשית
כשלשה „מכשירי-המלחמה“, הריהו שולל
כל נטיה פציפיסטית בחינוך: „הדימוקרטיות
חייבות לקחת שיפוט של אדם, אשר יוכל
להיהפך לאיש-צבא, לעמוד בקרב ולחזור
אח"כ לחיי אזרחים. החינוך הצבאי אינו
תפקידם של מצביאים אלא של איש המדינה
והפרטנו. אם הדימוקרטיות לא תביינה את
הדבר, או לא תוכלנה לבצעו — הרי דינן
נחרץ. תור הדימוקרטיה בתולדה יהיה אוי
קצר. על הליברלים שלטו להודות בכך
ולחבשיר את הדימוקרטיה הליברלית לקיום
בעולם מלא התרועעות“.

הנחתו של המיור קונלי הוא, כי
מלחמת העתיד הגדולות תשאפנה לא רק
לשעבוד עמים מתנגדים, אלא גם
להשמדה בהיקף רחב, השמדת העם
והמשק יותר משהשמדת הצבא: „תארו לכם
צבא בחפירות של פלדה ובסון, אשר התווית
שלפניו נדורה במעצורי-בשון ורצועות-חיל.
נסיון נרמני מודרני הוכיח כי סוללה של
מורטירות צריכה לפחות חצי יום בשביל
לחסל „מצודת בסון“ קטנה (Pill-Box),
שמקומה סומן מקודם; פרץ מלא דרך
איזור מסוגו של קו מנינו דורש הריסה
מהירה של אלפי מצודות בלתי מסומנות
כאלו — תפקיד ענקי באמת. סנקים לא
יעשו זאת. גם להם נתחמו תחומים. בחיות
עמוקה ומבוצרת. המכוסה מבפנים ומבתוך
בקוי אש צמודים ומצטלבים, יושב הצבא

לבטח, לעומת זה, ו
בעורף, בערים, הו
את החיילים העתיד
במערות בצורות, ו
לאיוור החיות, וי
המבוצרות אלא בב
ובעם. נכונה היא ה
החלשה, ולא בתוקה
איפוא, ליהפך למלו
ולא בצבאות בלבר.
שחורות את תוצאות
על האזרחים, הו
של הגנרל האישלטי
לבדו יוכל להכרי
המחבר מניה, נ
הדור הצעיר — (תח
רוחנית, ולא הכשרה
יכול להכשיר את ד
הקלם העצום של נ
מהות בית הספר נ
ולא רק ל„תבנאים“
בעצמם וקוקים להור
להם לקבוע את פו
דרכי החינוך... ובפר
רוונבלד* קובעת, ו
לקויים בקשר מבחי
המוסרית, הניעה ה
לנעשה בבתי-הספר.
האנשים שיצטרכו ו
המחר ולהוות את
שלא נתחמק מהם
להחלץ ממנה, על
בעוף וברות כל ו
האומה תדרש בשב
של מלחמות מיכני
הנוכחי ולבאים אחר
מאמר זה הוא
ומרחיק-הראות בין
מסתיים באזהרה מ
חפרי-משות, המעב

* מוסד למפעלים נ

מ. כדאי, אולי, לציין
זי הפולני וק. ל. מ.
גם, כידוע, את הארץ.

ורצות הברית*

יגדל לחשימה / תפקיד
תה.

מקדשית. לפי שהוא
ז. העם, ואת התעשרה.
ולחמה, הריהו שולל
בחינוך: הדימוקרטיות
ס של אדם, אשר יוכל
לעמוד בקרב ולחזור
החינוך הצבאי אינו
ס אלא של איש המדינה
רסיות לא תבינה את
לנה לבצע - הרי דינן
טיה בתולדה יהיה אז
ים שלטו להודות בכך
קרטיה הליברלית לקיום
צותי.

מזמר קטנולי הוא, כי
דולות תשאפנה לא רק
מתנגדים, אלא גם
ף רחב, השמדת העם
ומדת הצבא: תארו לכם
פלדה ובבון, אשר החזית
עצורייבטון ורצועות-תיל.
י הוכית, כי סוללה של
לפחות חצי יום בשביל
נשון קסנה (Pill-Box).
וקורם: פרץ מלא דרך
קו מנינו דורש הריסה
מצודות בלתי מסומנות
נקי באמת. טנקים לא
ם נתחמו תחומים. בחזית
המכסה מבנים ומבחוץ
ומצטלבים, יושב הצבא

לבטח. לעומת זה, חומר המלחמה המיוצר
בעורף, בערים הפרוות, והעם המגדל
את החיילים העתידים אינם ניתנים להחסנה
במשורות בצורות. האיוונים יפסחו מעל
לאיוור החזית, ויכו לא רק בעמדות
המבוצרות אלא בבסיסי-הצבא: בתעשיה
וכעם. נכונה היא הטקטיקה להכות בנקודה
החלשה, ולא בתוקה. המלחמה-קיום עלולה,
איפוא, ליהפך למלחמה באומות ותרבויות,
ולא בצבאות בלבד. אם כי המחבר רואה
שחורות את תוצאותיה של התקפה אירית
על האזרחים, הוא שולל את הנתחיו
של הנגדל האיטלקי דוקא, שצבא האיר
לברו יוכל להכריע במלחמה.

המחבר מניח, כי רק חינוך מקיף של
הדור הצעיר - (תקופת חיים של הכשרה
רוחנית, ולא הכשרה צבאית כמוכנה הצרי) -
יכול להבשיר את העם לעמידה בפני כוח
הקלם העצום של מלחמה מודרנית. על כן
מהוה בית הספר בעיה להנהגה המדינית
ולא רק לתכנונים של הוראה. - המורים
בעצמם זקוקים להוראת-דרך: אין להרשות
להם לקבוע את שיפוט האדם שיצד ואת
דרכי החינוך... וכפרש כשחקירת, קרן יוליוס
רוזנבלד* קובעת, כי המחנכים, בתור כלל,
לקויים בחקר מבחינת האינטלקט והרמה
המוסרית. הניעה השעה, שמדינאים יתבוננו
לנעשה בבתי-הספר, בתי-הספר מיצרים את
האנשים שיצטרכו לעמוד במבחן מלחמת
המחר ולרמות את צבא המחר. קרוב לוודאי
שלא נחמק מהמלחמה, אם גם נשתדל
להחלץ ממנה. עלינו להתבצר לקראתה
בנוף וברות. כל חסינותה האנושית של
האומה תדרש בשביל לעבור את התקופה
של מלחמות מיכניסיות, הצפויות לדור
הנוכחי ולבאים אחריו.

מאמר זה הוא אופיני ליסוד ההוגה
ומרחיק-הראות בין חיילי אמריקה: הוא
מסתיים באורה מפני הסתמכות על חוים
חסרי-ממשות, המובילה לקראת כליה.

* מוסר למפעלים סוציאליים בארה"ב.

הלייטננט רדולף בסקירתו על השלב
החדש בסין נותן פרטים מעניינים על מהלך
האופרציות במחצית השנה האחרונה. לדעתו
יכריעו במלחמה הזאת שלוש הרורבות:
של סין: האנשים, התחמושת והכוח-הנפשי.
לפי חישובו, יכולה היתה סין, על יסוד
המכסה האמריקאית במלחמת העולם, לקיים
צבא של 15 מיליון, ועל יסוד המכסה
הגרמנית - 40 מיליון איש.

מאמרו של הקול. פרייננד הול מוקדש
ל. מקומו של רובה בראונינג
האבסומטי המתוקן בארגון חיל
הרגלים. להבנת הקורא חשוב לציין,
כי בצבא אר"ב קלו יחד בתקופה
האחרונה שתי רפורמות חשובות: - הרי-
אורניזציה של מבנה רגימנט הרגלים,
בררכב, בזיון ובטקטיקה, והשיפור התכני
של רובה הבראונינג האבסומטי (BAR).
הדומה לפי תפקידו למקלע. לואיסי או
ק'ן, בצבא הבריטי, על רקע הביורור
הכללי בדבר השימוש הטקטי ביחידות
ובכלי הנשק המודרניים, דן המאמר, כיצד
להחאים את המציאות של BAR כפרפורציה
של אחד לכל כיתה רגלים** לפרינציפ
של חיל הרגלים האמריקאי, שלפיו אין
החייל הרגלי נהפך לבורג במנגנון המשמש
את מבונת הידיה של הכיתה. בהיותו מוון
ברובה האמריקאי האבסומטי-למחצה***,
שומר האינפנטריסט, לפי תפישה זאת,
על תפקידו כלוחם אינדיבידואלי בתוך
קבוצה לוחמת****.

קולונל פרייננד הול מנתח את שתי

* Browning Automatic Rifle.

** הכיתה בצבא האמריקאי מונת לפי חכנית

הארגון החדשה 12 איש.

*** הרובה האבסומטי-למחצה הוא רובה בעל
מחסנית, המפעיל אבסומטית את התרמיל ומכניס
מאליו כדור חורני לתוך בית-הכליעה.

**** לנושא זה הוקדשו שורות מענינות
בקטע של קפטן לידל חרס שנרשם במאסף "בימי
מערבות", ספטמבר 1939.

הלקח.
erre d'Espagne"

אִי־אלו דעות מ
בספרו האחרון של
שמו של המחבר, ו
הסופרים המוסמכים
האירי, מוסרף משקל
רונירון מניע ל
כל יחסיו של לקח
במינה כמלחמת ספ
המעשי עולה בכיו ע
בירורים עיוניים גריר
שלום. הוא מרגיש, יו
המיוחד של הלקח
ניתן עי מלחמת ספ
וראשונה, לחשיבותו ו
הטבל עם הארץ הגת
ראשונה במסיבות הרר
המר של ערי החון
עד כמה מכרעת במנ
(במקרה זה - השליל
בדברי רונירון עצמו
התקפה איריאלית,
האירי מידת בשחון
מעולם לקודמיו, אשר
החשבת הערם החדר

האימפריה נכונה".
בספר זה, שהופיע
המלחמה, יש למצוא
לכוננתה ההגנתית של
המחבר ** הן במפורם
חלק באימפריה, ובעי
הדומיניונים, כבעלי בו
* שורר ים בעבר.
** דבריו על זיון הדנו

זה, שאינו מותאם לזניקות המהירות של
חלוצי החזית.
מה נדרש מהמקלע בתהפוכות
הקרב? - שואל המחבר, ועונה: - למלא
רוחים המתהווים בין יחידות בשעת התקפה,
לשמור על אנפי ההתקפה מפני התקפה
נגדית, להיות משענת-אש באגף הפתוח
(בפרט ביחידות-נישוס והבטחה, שאנפיהן
פתוחים על הרוב) ולחמוך בהתקפת
מחלקה על-ידי הוספת מהלומת-אש בשלב
המסיים של ההתקפה. על יסוד הניתוח
הניל מסכם המחבר, שמקומם הנכון
של ה-BAR-ים הוא בכיתת-מש"ה
של מחלקה רובאית. גם אספקת
התחמושת לווללי כמקלע תחכן יותר בקו
השני, שבו נמצאת כיתת-המש"ה. בזכות
מהירות האש וריכוזה הנרדלים, מתאים
ה-BAR ביותר לפעולה אנטי-מטוסי. אך
גם למטרה זו יהיה השימוש בו נוח יותר
לא בתוך החלק המתקדם של המחלקה,
כי בקו הקדמי יש סכנה לקולע מפני המצב
המיוחד הדרוש לפעולה נגד המטוסים.
בהתאם לכל אלה, מוצע הרכב זה לכיתת
מש"ה בתוך המחלקה הרובאית: לויסננס-1,
סרנינס-מחלקה - 1; קבוצת קשר;
שליחים-2, מאותח-1; קבוצת מקלע;
סרנינס-1, קלע-מקלע-2, סננירם-2,
נושאי תחמושת-2, המאמר מסתיים בקביעת
העברה, שמאו שופר דיוק הקליעה של
ה-BAR (על ידי הפחתת תכיפות האש
המופרזת שלו), הוא נעשה לשיפוט המקלע
המשוכלל ביותר.

חוסר מקום מונע מאתנו לסקור את
שאר המאמרים בחוברת מענינת זו.

התפיסות הרגילות של כיתת רגלים. לפי
הראשונה מורכבת הכיתה מקבוצת-
המקלע, המגלמת את יסוד האש,
ומקבוצה רובאית, המייצגת את יסוד התנועה
והקל: לפי השנייה, היא מורכבת משתי
קבוצות-מקלע, המקיימות, כיא, לסירוגין,
תפקידי אש ותנועה. חולשת התפיסה הראשונה
היא בזה, שבשעה שקבוצת המקלע נוקקת
לתנועה - מצטמצם ביותר כוח האש של
הכיתה. אולם, זוהי כיום מנמת הפקטיקה
האמריקאית. התפיסה השנייה היא הניווית,
רק באם מקבלים את המקלע כנשקה
העיקרי של כיתת הרגלים; דבר זה סותר
את התפיסה האמריקאית המקובלת.
נשאר ער האפשרות השלישית:
כיתות מווינות ברובים (אבסורמטיים-למחצה)
בלבר, בתוך מחלקה הכוללת גם כיתה
מיוחדת בעלת 2 קבוצות מקלע. כמה מעלות
לשתי התפיסות הראשונות, אשר לפיהן
ישמש המקלע, בעיקר, כבסיס לכוח האש
של חלק המחלקה הנועד להתקפה: מפקר
הכיתה ישלוט יותר על כוח האש שלו
כשהוא מרוכז בסניכלים אחר. כוח האש
של הכיתה, המתבטא בכמות התחמושת
שביכולתה לשאת, ינוצל יותר בעזרת כלי
מדויק, שהוא יציב בשעת פעולה, ופחות
מופרע עי הפרעות אמוציונליות ונופניות.
מעלות נוספות הן: ליכוד הכיתה מסביב
לכלי הנשק המשותף, ואפשרות מחסה
רב יותר לאותם מאנשי הכיתה שאינם
עוסקים בהפעלת המקלע ממש. לשמרת זה,
חסרונן של שתי התפיסות הראשונות הוא
באדישות-מאונס שהן משילות על רוב
משחפזי הקרב. מציאות המקלע בכיתה
כובלתה למוביליות הנמוכה, בערך, של כלי